

Skrivelse, og derigennem tilkendegives, at det, Finansudvalget giver Tilslutning til nu, er Bevillingen til Fuldførelse af Bygningen, men saaledes, at man sikrer sig, at forinden der træffes en endelig Ordning, kommer der en Forhandling, og denne kan selvfølgelig, som den ærede Formand for Udvalget siger, føre til, at der bliver et Flertal for at gennemføre den Ordning, som den nuværende Forsvarsminister ønsker, men den kan ogsaa føre til et andet Resultat. Men naar dette er klart, saa er, hvad den højtærede Minister her har sagt, altsaa ikke andet end hans personlige Mening om dette Spørgsmaal, og saa er det ogsaa muligt, at det kommer til at gaa saaledes, at den højtærede Ministers personlige Mening ikke faar nogen særlig Indflydelse, fordi han ikke er Forsvarsminister, naar Sagen skal afgøres.

I øvrigt beder jeg den højtærede Forsvarsminister bemærke, at jeg har betragtet det som et Held, at han har bragt til Ende det aldeles urimelige Intermezzo, som hans Forgænger har tilvejebragt ved den pludselige Standsning af Arbejdet og Henlæggelse af disse Værdier.

Forsvarsministeren (Brorsen): Da jeg forleden forhandlede med Finansudvalget, var det ærede Medlem Hr. Rode ikke til Stede, og han kender derfor heller ikke de Forhandlinger, der førtes den Dag. Jeg vil i alt Fald paastaa, at jeg ikke kunde faa Indtryk af, at der kom et Resultat ud af disse Forhandlinger, og jeg udtalte ved den Lejlighed, som jeg nu gentagende har sagt, at det var min personlige Mening, at det skulde benyttes som et Garnisonshospital, saaledes som det hele Tiden har været Meningen. Sagen er nemlig den, at hvis det enten skal gaa over til Rigshospitalet — der er jo saa mange forskellige Overvejelser fremme — eller gaa til Københavns Kommune, skal der bygges et nyt Hospital. Jeg har naturligvis ogsaa forhørt mig om, hvad der vilde kræves i Penge, for saa vidt en Del af de Pavilloner, vi har liggende paa Epidemihospitalets Grund, skulde være et almindeligt Garnisonshospital, og det er ingenlunde Smaabeløb, der er nævnt. Det Tal, jeg sidst har faaet, er saadant noget som 3 Millioner, og jeg vil nok spørge, om Rigsdagen er parat til at gaa med til at bygge et nyt Militærhospital til ca. 3 Millioner, medens man f. Eks. afhænder dette Hospital og faar saa godt som ingenting for det.

Jeg har, som sagt, udtalt min personlige Mening, og jeg gør nu det ærede Medlem

Hr. Rode opmærksom paa, at da jeg sidst var i Finansudvalget for at forhandle om disse Ting — hvor det ærede Medlem altsaa ikke var til Stede —, kom der ikke noget Resultat, saa længe jeg var der. Men, som sagt, naar der er afsendt en Skrivelse til mig, er det en given Sag, at der til sin Tid vil blive forhandlet med Finansudvalget om disse Ting.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Elna Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

Elna Munch: Jeg kan ikke forstaa, at det kan have været den højtærede Forsvarsministers Mening hele Tiden, at det nye Hospital skulde anvendes som et militært Hospital, siden han har forhandlet med Københavns Kommune om at overtage det. Naar den højtærede Minister stadig taler om, at der skal bygges et nyt Hospital, vil jeg dertil sige — og det har jeg stadig fremhævet —, at det sikkert vilde være fuldstændig urimeligt at bygge et nyt Hospital, idet der maa være Plads nok paa Marinehospitalet i Forbindelse med Epidemihospitalet for den nuværende Militærstyrke. Og jeg maa stadig sige, at jeg kan ikke se andet end, at det er fuldkommen urimeligt at gøre Hospitalet færdigt i Enkeltheder, saa længe man ikke ved, hvilken Anvendelse der skal gøres af det; det kan ikke være andet end, at det vil fordyre det umaadeligt, hvis man bagefter skal til at lave det om.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg maa absolut fastholde, at jeg har baaret mig uhyre fornuftigt ad i denne Sag, idet jeg nemlig, da jeg havde opdaget, at dette Garnisonssygehus i Virkeligheden var alt for stort til det Troppekontingent, vi har her i København og nærmeste Omegn, har anmodet om at standse Byggeriet derude, indtil jeg havde forhandlet med Københavns Kommune for at se, om den eventuelt vilde overtage det; saa kunde vi bygge et mindre Garnisonssygehus. Det forekommer mig, at det var den eneste Vej, der overhovedet var at gaa. I det Øjeblik vi ikke kan afhænde Sygehuset, maa vi gøre det færdigt, fordi vi har Brug for et nyt Sygehus. Nu kan det ærede Medlem nok ryste paa Hovedet og tale om, at der i Virkeligheden ikke er Brug for det, man har tilstrækkelig Plads paa Marinehospitalet og Epidemihospitalet, men det har man ikke. Jeg er nødt til at rette mig efter den Statistik, jeg modtager fra Hærens Lægekorps.